NASAMOMDELE@UKR.NET

На самом деле

Наш сайт в Интернете:
www.nasamomdele.yolasite.com;
на страничке Facebook: www.facebook.com/gazetanasamomdele

Независимый еженедельник

№16(259)
пятница,
15 мая
2015 г.

На наш погляд, це — псевдорефрма. Її імітація. Тому, що примітивним «об'єднанням-роз'єднанням» самоврядування не реформуєш. Головна його проблема — відсутність важелів впливу громад на рішення, які приймаються корумпованими депутатами та головами...

Стор. 3

«Найстарший — 21-річний Андрій, потім — 17-річна Аня та 16-річна Діана — Бородуліни. Це — 16-річна Катя Терепель, Андрій Конончук, йому 14 років, на рік молодша Олександра Волочай та два її брати — 11-річний Богдан і 7-річний Назар... Далі Ігор Білохвіст — 12 років..».

Стор. 8

STOP КОРУПЦІЇ

ВИМАГАЮТЬ ХАБАР?

- В ДЕРЖАРХБУДІНСПЕКЦІЇ
- В ДЕРЖРЕЄСТРІ
- В ДЕРЖЗЕМАГЕНТСТВІ

У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

044 578 0004
stopcor.kiev.ua

Корупція на марші

Об'єднання Хотянівської, Новосілківської та Лебедівської громад з Вишгородською громадою буде означати віддачу на відкуп В. Решетняку і К° всіх матеріальних ресурсів цих громад, включаючи земельні. Допустити цього не можна ні в якому разі!

Відкритий лист
депутатам Вишгородської міської, Хотянівської, Новосілківської та Лебедівської сільських рад, сільським головам Хотянівки, Новосілок та Лебедівки

Шановні депутати Вишгородської міської ради!

Вам краще за всіх ваших виборців відомо, скільки гектарів вишгородської землі з вашою допомогою, через підставних осіб і безпосередньо, було передано В. Решетняком різним високопосадовцям, наближеним до нього бізнесменам, в тому числі і забудовникам, не лише в центрі м. Вишгорода, — на місці міського стадіону, міського ринку, в скверах, — а й на його околицях: в лісі та в зоні природохоронних прибрежних захисних смуг р. Дніпро та обвідного каналу Київської ГЕС.

Незважаючи на те, що більшість цих земельних ділянок виділялася вами з порушеннями закону, зупинити це свавілля вдавалося лише в поодиноких випадках, оскільки правоохоронні та судові органи сьогодні, практично, не працюють. Однак, так буде не завжди. Раніше чи пізніше В. Решетняку і К° доведеться в повній мірі відповісти за скоєне.

Сьогодні керівництву міськради вже тісно в межах Вишгородської міської ради. Отже, використавши нещодавно підписаний Президентом Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», воно вирішило продовжити грабувати вже громади трьох найближчих сіл лівобережжя — Хотянівку з Осещиною, Новосілки та Лебедівку. В нас немає жодних сумнівів в тому, з якою метою В. Решетняк ініціював «добровільне» об'єднання громад цих сіл та міста. На жаль, цей Закон написаний так, що В. Решетняк може «добровільно» об'єднати ці громади без їх згоди.

Заради збереження земельних, водних та лісних ресурсів для наших дітей і онуків, заради збереження ще вільних від забудови мальовничих берегів Київського водосховища, Обвідного каналу Київської ГЕС, р. Десна, просимо вас: НЕ ГОЛОСУЙТЕ ЗА ЦЕЙ ПРОЕКТ РІШЕННЯ, НЕ ДАВАЙТЕ ЗГОДУ НА «ДОБРОВІЛЬНЕ» ОБ'ЄДНАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД! ЗА НИНІШНЬОГО КЕРІВНИЦТВА М. ВИШГОРОД ЦЕ НІЧОГО, ОКРІМ НЕПОПРАВНОЇ ШКОДИ ЦИМ ГРОМАДАМ НЕ ПРИНЕСЕ!

Шановні представники депутатської опозиції в Вишгородській міській раді! У випадку, якщо «промерська» більшість намагатиметься «протягти» ініціативу В. Решетняка, вимагайте поіменного голосування!

Шановні депутати Хотянівської, Новосілківської та Лебедівської сільських рад! Якщо, не дай Господь, більшість Вишгородської міської ради, все-таки, проголосує за «добровільне» об'єднання ваших громад, ні в якому разі не давайте вашої згоди на таке об'єднання!

Шановні голови сіл В. Грищенко, М. Стукач, О. Тишковець! Ми не сумніваємося, що кожен з вас, якщо захоче, переконає більшість депутатів сільської ради підтримати пропозицію В. Решетняка, тим паче, якщо її підтримає депутатська більшість Вишгородської міської ради. Отже, фактично, лише від вас залежить буде чи не буде ваша територіальна громада «добровільно» об'єднана з вишгородською громадою. І кожен з вас не може не розуміти катастрофічні наслідки такого об'єднання для району в цілому і для ваших громад зокрема.

Згадайте яхт-клуб «Енергетик», нахабний дерибан території якого В. Решетняк на сесії (!) приховав, навіть, від міських депутатів. Згадайте його намагання під виглядом виготовлення детального плану території масиву «Дніпро» роздерибанити на 90 земельних ділянок намивну руслову дамбу Київської ГЕС. Згадайте той факт, що протягом багатьох років у м. Вишгород земельні ділянки виділяються без вказання конкретної адреси («на території Вишгородської міської ради»), а потім виявляється, що це — ділянки в самому центрі міста: біля колишнього кінотеатру «Мир», мало не під стінами адмінбудинку, на вул. Набережній. Згадайте хитрощі та відверту брехню, за допомогою яких В. Решетняк намагається обходити громадські обговорення щодо будівництва багатоповерхівок. Нарешті, згадайте вже сьогоднішню історію про гаражі прямо у дворі адмінбудинку, які В. Решетняк намагається визнати безхазяйними.

Всі ці беззаконня, відверта брехня та безсоромний дерибан чекає і на ваші територіальні громади. Це і є реальна корупція. Зупинимо її разом!

Редакція газети «На самом деле»

Сторінки 4-5

Офіційно

Про ініціювання добровільного об'єднання територіальних громад сіл та міста

Розпорядження № 43
від 7 травня 2015 року

Відповідно до частини 1, 2 статті 5 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», статей 42, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»:

1. Ініціюю добровільне об'єднання територіальних громад міста Вишгорода Вишгородської міської ради, сіл Хотянівка та Осещина Хотянівської сільської ради, села Лебедівка Лебедівської сільської ради, села Новосілки Новосілківської сільської ради у Вишгородську міську територіальну громаду з центром у місті Вишгороді.

2. Провести громадське обговорення щодо можливого добровільного об'єднання територіальних громад упродовж 15 днів із дня прийняття цього розпорядження із врахуванням вимог Законів України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та «Про місцеве самоврядування в Україні».

3. Включити до порядку денного чергової сорок шостої сесії шостого скликання Вишгородської міської ради питання про добровільне об'єднання територіальних громад міста Вишгорода Вишгородської міської ради, сіл Хотянівка та Осещина Хотянівської сільської ради, села Лебедівка Лебедівської сільської ради, села Новосілки Новосілківської сільської ради у Вишгородську міську територіальну громаду з центром у місті Вишгороді.

4. Контроль за виконанням розпорядження залишаю за собою.

Міський голова В. РЕШЕТНЯК

Про скликання XLV сесії Вишгородської міської ради VI скликання

Розпорядження № 6
від 8 травня 2015 року

Керуючись ст. 42, ч. 9 ст. 46, ч. 4 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», скликати XLV сесію Вишгородської міської ради VI скликання **18 травня 2015 року о 10:00** у залі засідань адмінбудинку (пл. Т. Шевченка, 1) з таким порядком денним:

Про затвердження Порядку проведення громадських обговорень з питань добровільного об'єднання територіальних громад.

Міський голова В. РЕШЕТНЯК

Про ... Вишгор... ради VI ...ння

Розпорядження № 7
від 8 травня 2015 року

Керуючись ст. 42, ч. 9 ст. 46, ч. 4 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», скликати XLVI сесію Вишгородської міської ради VI скликання **18 травня 2015 року о 13:00** у залі засідань адмінбудинку (пл. Т. Шевченка, 1) з таким порядком денним:

Про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад.

Міський голова В. РЕШЕТНЯК

70-річчя Перемоги

Низький уклін, вічна пам'ять...

Ми пам'ятаємо про тих, хто не шкодуючи власного життя, захищав рідну землю, наше сьогодення. Низький уклін, вічна пам'ять і слава визволителям, котрі зі зброєю в руках захистили свободу і незалежність нашої країни.

З нагоди відзначення Дня пам'яті та примирення і 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та завершення Другої світової війни в селі Нові Петрівці вшанували колишніх фронтовиків, які мешкають у Київській області.

Напередодні світлого Дня Перемоги за ініціативи Київської територіальної організації, Вишгородської районної в Київській області організації та Молодіжного блоку партії «Солідарність»-Блок Петра Порошенка» у Нові Петрівці з усієї області зібрали ветеранів Другої світової війни. З кожним роком цих людей стає все менше, і сьогодні на Київщині їх залишилось близько півтори тисячі. І хоча далеко не кожен з них має сили та здоров'я покидати рідні домівки, 350 уславлених воїнів Другої світової війни прибули на цю зустріч. Загалом у Національному музеї-заповіднику "Битва за Київ у 1943 році" зібралося півтисячі людей. Окрім самих ветеранів, були присутні і воїни-інтернаціоналісти і учасники АТО. Висловити ветеранам слова подяки за ту важливу Перемогу, яку вони здобули в травні 1945 року, приїхав голова столичної обладміністрації В. Шандра.

Привітання від очільника Київської територіальної організації партії «Солідарність»-Блок Петра Порошенка», першого заступника голови КОДА Лева Парцхаладзе зачитала його партійний заступник Алла Шкуро: «Низький уклін вам за подвиги в роки війни, пам'ять про них назавжди залишиться в серцях багатьох поколінь. Вічна пам'ять і слава визволителям, котрі зі зброєю в руках захистили свободу і незалежність нашої країни, і трудівникам тилу, які самовіддано працювали задля Перемоги… У нашій пам'яті назавжди залишиться ваш урок честі й слави, героїзму й самопожертви, патріотизму й вірності державі». Разом з керівником Вишгородської районної в Київській області організації партії «Солідарність»-Блок Петра Порошенка» Ростиславом Кириченко вручили пам'ятні подарунки від партії — мобільні телефони, вітальні листівки та новітній символ Перемоги — виготовлені вручну червоні маківки, які відразу «зайняли місце» поруч із бойовими нагородами — орденами й медалями.

Здоров'я, оптимізму й активного довголіття воїнам-ветеранам бажали всі присутні. Особливо зворушливо це лунало з вуст воїнів-афганців та бійців АТО, які сьогодні змушені знову боронити нашу землю. А після привітань і побажань на колишніх фронтовиків чекав урочистий концерт і справжня солдатська каша із традиційними фронтовими 100 грамами.

Вишгородська районна в Київській області організація партії «Солідарність»-Блок Петра Порошенка»

Дійти до кожного

100 днів роботи Укрпошти: результатита досягнення

Завдяки ефективному менеджменту вдалося стабілізувати діяльність підприємства. Незважаючи на складні для економіки умови, за перші три місяці 2015 року Укрпошта не лише втримала лідерські позиції на ринку поштових послуг, а й зробила важливі кроки вперед.

Загальна сума доходів підприємства за січень-березень складає 1 200,6 млн. грн, що на 18,8% (190 млн. грн.) більше у порівнянні з аналогічним періодом минулого року. За цей час отримано прибуток близько 12,5 млн. грн., що на 54% перевищує план.

Підприємство не має заборгованості з виплати заробітної плати. За рахунок оптимізації структури управління середньомісячна заробітна плата одного працівника виробничого персоналу у І кварталі 2015 року зросла на 5,1% до аналогічного періоду минулого року.

Підприємством сплачено податків, зборів, обов'язкових платежів на суму 293,2 млн. грн., у тому числі до Держбюджету — 68,6 млн. грн.

«Мої основні принципи в роботі — вміння брати на себе відповідальність та орієнтація на результат. Разом з колективом я спрямував свої сили на досягнення основної мети Укрпошти — забезпечення високої якості надання послуг, надійності та оперативності, — зазначив в.о. генерального директора Укрпошти Ігор Ткачук. – Я ціную роботу професіоналів, які працюють на підприємстві. Серед пріоритетів — створення достойних умов праці нашим поштовикам».

Укрпоштою запроваджено нові послуги та сервіси, зокрема, приймання платежів з торговельною виручкою «від» та «на» рахунок юридичних осіб, послуги з видачі готівкових коштів власникам платіжних карток та їх поповнення через POS-термінали. Також Укрпоштою підготовлено новий сервіс «Прискорена пошта», який передбачає пересилання поштових відправлень Україною у скорочені строки.

Для підвищення якості надання послуг, національним оператором поштового зв'язку кардинально змінено рівень надання сервісу «Кур'єрська доставка», що дозволило вийти на ринок Китаю. Відтепер українці зможуть отримувати товари, придбані на китайських торгових майданчиках «AliExpress», «Taobao», «Tmall» та китайському підрозділі «eBay», впродовж 7-10 днів з моменту замовлення.

Оптимізація процесів перевезення пошти та періодичних друкованих видань дозволила підприємству зекономити близько 45 млн. грн. на рік. Завдяки оновленню схем руху автотранспорту на магістральних маршрутах, на одну добу скорочено терміни доставки між обласними центрами.

Для підвищення безпеки виробничого персоналу близько 20 тис. листонош та водіїв підприємства забезпечено корпоративним мобільним зв'язком.

Завдяки вжитим антикорупційним та антикризовим заходам (оптимізація логістичних, технологічних, управлінських процесів, економія коштів на обслуговуванні і підтримці програмного забезпечення та на обслуговуванні GPS), вдалося зменшити витрати у 2015 році на суму понад 100 млн. грн.

Укрпоштою підписано Меморандуми з Українською асоціацією видавців періодичної преси, Асоціацією «Незалежні регіональні видавці України» та ГО «Товариство «Україна-В'єтнам» щодо підвищення якості доставки преси та міжнародних поштових переказів. Розпочато роботу з адаптації законодавства України у сфері послуг поштового зв'язку до законодавства ЄС, що дозволить українцям отримувати послуги європейської якості.

Організовано випуск тематичної патріотичної поштової продукції, зокрема: серію конвертів «Героям Слава!», поштових марок «За честь! За славу! За народ!», «22 січня — День Соборності України», «Пам'яті героїв Небесної Сотні». У цьому році національним оператором поштового зв'язку України також ініційовано випуск поштової марки, присвяченої Автономній Республіці Крим та її корінному народу – кримським татарам.

Важливим питанням для Укрпошти є допомога бійцям в зоні проведення АТО, а також постраждалим від бойових дій. Силами працівників Укрпошти за І квартал ц.р. надано 500 тис. грн фінансової та 15 тонн гуманітарної допомоги (медикаменти, засоби особистої безпеки і гігієни, продукти харчування, верхній одяг, предмети військової атрибутики). Розпочато акцію «Передплати пресу для захисника України», що має на меті підтримати бойовий дух наших військових. Вже передплачено близько 4 тис. примірників періодичних видань.

Про УДППЗ «Укрпошта»

Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта» входить до сфери управління Міністерства інфраструктури України та є національним оператором поштового зв'язку України. На сьогодні Укрпошта надає понад 50 видів послуг в майже 12 тис. відділень по всій Україні. Штат компанії налічує 85,5 тис. працівників, з них майже 37 тис. — листоноші, 13 тис. — оператори поштового зв'язку.

Служба інформаційної підтримки: (044) 32 32 099.

Зайдіть до нас на сайт: www.ukrposhta.ua.

В ВР України

Антикоррупционное расследование по Яценюку в Раде завершилось

15 мая внефракционный нардеп Б. Береза планирует отчитываться по результатам работы группы, расследующей коррупцию в правительстве по фактам, предоставленным экс-председателем Госфининспекции Николаем Гордиенко. Спикер Рады В. Гройсман отказался продлевать работу группы. Но нардепы намерены предложить создать временную следственную комиссию для продолжения расследования.

Срок работы депутатской группы истек 7 мая. «Мы разговаривали. Он (Гройсман, — РБК-Украина) сказал: «Я не могу подписать, пусть парламент решает». Я говорю: «Так это же в ваших полномочиях». А он: «Я не могу». Он давал согласие — и, видите, отказался. Так бывает, это политика», — сказал председатель депутатской группы Б. Береза.

Несмотря на это, 12 мая на заседании рабочей группы депутаты приняли решение обратиться к Совету коалиции с просьбой внести на рассмотрение депутатов вопрос о продолжении работы группы, а также проголосовать за закон о ВСК.

На этом заседании присутствовали восемь народных депутатов. Несмотря на то, что официальный срок работы истек, на заседание пришли заместитель министра финансов Оксана Макарова, заместитель министра АПК Владимир Лапа, представитель НБУ Виктор Новиков, председатель Госфининспекции Михаил Дыба, председатель правления АО «Родовид банк» Юрий Райтбург, председатель антикоррупционного бюро Артем Сытник, а также бывший председатель Госфининспекции Николай Гордиенко.

Был приглашен на заседание и генпрокурор Виктор Шокин, Но, по словам Б. Березы, прийти на заседание он отказался: «В телефонном разговоре Шокин сказал: «Мы на заседания рабочих групп не ходим»».

Поскольку ни одного представителя ГПУ не было, журналистов допустили к заседанию.

«Поскольку представители Генпрокуратуры отказываются приходить к нам и, я так понимаю, что никакого отчета 15 мая обещанного здесь под стенограмму у нас не будет, я предлагаю, чтобы наши заседания были открыты для прессы. Потому что уже исчезает вариант тайны следствия и, если мы сейчас не ответим, если кто-то по каким-то своим договорнякам захочет дальше спустить это дело с колес, то в наших силах этого не допустить, поэтому я предлагаю работать в пределах полномочий как народных депутатов, так и профильных комитетов», — сказал нардеп от «Блока Петра Порошенко» (БПП) Дмитрий Добродомов, секретарь комитета Рады по вопросам противодействия и предотвращения коррупции.

Борислав Береза отметил, что Минюст только после окончания полномочий рабочей группы предоставил результаты служебного расследования, которое проводилось по информации, предоставленной Гордиенко. «Минюст буквально десять минут назад передал результаты — сразу после окончания полномочий нашей рабочей группы. Кроме того, Минюст отказывается предоставить список юридических лиц, бенефициарами которых являются нардепы Украины, объясняя тем, что в них нет имен и фамилий. На наше предложение взять имена и фамилии на сайте ВР, они сказали: да действительно, это хорошая идея», — сказал Береза.

Заседание началось с краткого выступления и вопросов к замминистра финансов Оксане Макаровой. Она рассказала о ревизионной проверке в Минфине, которую в сентябре 2014 г. Госфининспекция завершила. По ее словам, предыдущий министр финансов А. Шлапак с большинством выводов проверки согласился, кроме выводов, касающихся начисления премий и надбавок работникам министерства, выделения в 2012 г. средств на уставный капитал «Земельного банка», получения в 2013 г. Минфином 750 млн долл. займа для возврата аналогичного займа.

Макарова сказала, что Минфин принял во внимание выводы проверки Госфининспекции и работает с ними. «С ГПУ мы часто и плодотворно общаемся, уже знаю все фамилии старших уполномоченных, которые находятся на вул. Борисоглебской. Нас не вызывали давать показания, потому что по сути работы ни г. Колобова, ни того времени мы не сможем предоставить информацию. Но я могу сказать, что, как руководитель аппарата, раз в две недели подписываю предоставление информации Генпрокуратуре, в том числе, предоставление информации, которая есть здесь (предоставленной Гордиенко, — РБК-Украина)», — сказала Макарова.

Председатель правления АО «Родовид банка» Юрий Райтбург рассказал о депозите, который в 2008-2009 годах был положен в этот банк под 48%.

На заседании выступил и заместитель Государственной продовольственной зерновой корпорации Валерий Щербина, который согласился с данными по нарушениям, указанным в справке, данной Гордиенко. «В 2014 году была определенная полемика, но с конечным вариантом этой справки наша корпорация соглашается», — сказал Щербина.

Интересно, но только на этом заседании депутатской группы выяснилось, что большинство злоупотреблений, о которых говорил Н. Гордиенко, касается 2013 года. Хотя раньше Гордиенко говорил о нарушениях со стороны правительства Арсения Яценюка.

Нардеп от «Народного фронта», советник министра внутренних дел Антон Геращенко неоднократно задавал вопрос, чтобы уточнить этот момент. «Я удовлетворен ответом бывшего главы финансовой инспекции Гордиенко, ибо я узнаю о том, что проверки предыдущих правительств проводятся. Но данные проверки не свидетельствуют о массовых хищениях правительства Арсения Яценюка. Хотя я не исключаю, что любое правонарушение правительства Яценюка должно также расследоваться и Госфининспекцией и другими правоохранительными органами», — сказал Геращенко.

Прием рекламы и частных объявлений по тел. 25-234, 098-675-34-74

Точка зору

Історія створення і появи цього матеріалу наступна. В №7(250) від 6 березня ц. р. ми надрукували анонімного листа однієї з мешканок с. Нові Петрівці, в якому вона ставить кілька запитань до сільського голови Радіона Старенького. Прокоментувавши його, ми запропонували Р. Старенькому віповісти на ці запитання. При зустрічі з нашим кореспондентом, він пообіцяв це зробити в окремому матеріалі, який підготує і передасть в редакцію.

І дійсно, ранком 12-го травня Р. Старенький надіслав нам на електронну пошту матеріал, написаний у вигляді інтерв'ю. Чесно кажучи, нас такий варіант не влаштовував, оскільки жанр інтерв'ю і існує для того, щоб журналіст поставив тому, в кого його бере, саме ті запитання, які, на його думку, в першу чергу цікавлять читачів. Однак, часу на переробку інтерв'ю вже не залишалося, отже все, що ми могли зробити — попросити Р. Старенького відповісти ще на два запитання, які надіслали йому електронною поштою. Відповіді на них він надіслав увечері того ж дня...

Ми впевнені, що ЗМІ існують для того, щоб показувати людину такою, як вона є, з усіма її достоїнствами і недоліками. Отже, ми вирішили не вдосконалювати чи переробляти інтерв'ю, де Р. Старенький виступив і в ролі інтерв'юєра, і в ролі того, хто дає інтерв'ю, а надрукувати його таким, як воно є. Адже воно дуже добре розкриває особистість Новопетрівського сільського голови. А вже після цього — надрукувати наші додаткові запитання і надіслані Р. Стареньким відповіді...

Радіон Старенький:

«Ми дуже багато зробили...»

ІНТЕРВ'Ю, НАДІСЛАНЕ Р. СТАРЕНЬКИМ

« — Радіоне Миколайовичу, попереду великі зміни з укрупненням місцевих рад, як Ви відноситесь до цієї адміністративної реформи, і яке у Вас тут бачення майбутнього Вашого села?

— Звичайно, адмінреформа потрібна. Тим більш, якщо ми рухаємось в напрямку Європи, то нам необхідно перебудовувати свій устрій на європейський лад, від цього нікуди не подінешся. Що стосується мого бачення стосовно укрупнення і з ким об'єднатись нашому селу то тут моє бачення — це об'єднання з сусідніми Старими Петрівцями та Лютіжем з Гутою Межигірською і уникнути об'єднання з Вишгородом.

— Чому Ви не хочете подальшого спільного існування з сьогоднішнєю столицею району, чим Вам не подобається місто Вишгород?

— Я нічого не маю проти самого міста, воно мені подобається і я його люблю не менш за вишгородців, я тут працював до сільської ради, в мене тут багато друзів і знайомих, і знаю я це місто не набагато гірше свого села. Але об'єднання двох таких великих по кількості населення та інфраструктурі населених пунктів на мою думку призведе в майбутньому до спаду в їх розвитку. Разом з цим це створить певні незручності як новопетрівчанам, так і жителям інших приєднаних сіл правого берега, зокрема, тут завжди було проблемою транспортне сполучення, а центр в разі такого об'єднання безспірно буде м.Вишгород. На мою думку, найкращим варіантом є об'єднання Нових Петрівець в тому вигляді, як я сказав попередньо, а Вишгороду потрібно було б об'єднатись хоча б з Хотянівкою та Осещиною, а ще краще піти далі і приєднати Новосілки і можливо навіть Лебедівку.

— Але ймовірність об'єднання з Вишгородом залишається великою?

— У разі не прийняття нашої пропозиції про об'єднання із Старими Петрівцями та Лютіжською сільською радою така ймовірність дуже велика. Адже методикою формування об'єднаних територіальних громад передбачено суттєве укрупнення. Якщо застосувати її з максимально можливим укрупненням, то наш район взагалі можна поділити лише на дві об'єднані територіальні громади. Центр однієї у Вишгороді, другої в Димері. Але, знову таки Новопетрівська сільська рада зробила все можливе щоб створити об'єднану територіальну громаду з сусідніми селами, тепер слово за Старими Петрівцями та Лютіжем, як вони вирішать так і буде. Тим більше, за результатами останньої наради в Київській облдержадміністрації щодо об'єднання територіальних громад, можу сказати, що якщо Старопетрівська та Лютізька сільські ради до 25 травня цього року не приймуть рішення про об'єднання, то об'єднання буде у форматі Нові та Старі Петрівці приєднуються до Вишгорода, а Лютіж — до Димерської громади. Звичайно, я не хочу такого варіанту розвитку подій, але я ж не можу вирішувати за інші сільські ради куди їм іти далі. Це їх відповідальність перед своїми громадами.

— В жовтні минулого року в Інтернеті жваво обговорювалось можливе Ваше призначення на посаду голови Вишгородської РДА, як Ви це прокоментуєте?

— Насамперед скажу, що я ніколи не ставив перед собою мету отримати цю посаду. Мені не пропонували посаду голови Вишгородської райдержадміністрації, але якби і запропонували, то я б не вагаючись відмовився.

— Чому?

— Тому, що, перш за все, в мене як в сільського голови, є зобов'язання перед своєю громадою, які я взяв, і які, відповідно, громада мені довірила коли мене обирала. А все кинути і піти на цю чи якусь іншу посаду, я вважаю, що це було б не правильно і навіть більше — це можна назвати зрадою і громади села і тих людей, з якими ми разом працювали ці роки.

— В Нових Петрівцях завжди були проблеми з дорогами та водопостачанням, як змінилась ситуація протягом останніх років?

— Протягом останніх п'яти років в Нових Петрівцях заасфальтовано понад 12 км сільських доріг, в усьому районі зроблено за цей період майже стільки ж. І на сьогодні більшість доріг мають тверде покриття. Але, разом з цим, ще є над чим працювати, близько 8 км доріг сьогодні готові до асфальтування, виготовлено проектно-кошторисну документацію, а, також, замінено водопроводи, все впирається у відсутність необхідних коштів. До речі, за цей період в нас замінено та збудовано понад 10 км водопроводів, а це майже чверть від загальної протяжності водопровідної мережі села. Збудовано додатково 5 артезіанських свердловин, загальною продуктивністю близько 100 т/годину. Вже відремонтували будинок культури, Свято-Покровський храм, допомагали з ремонтами школам та лікарні, затвердили новий генеральний план і зробили багато інших корисних для села справ, але не змогли, на жаль вирішити питання з будівництвом дитячого садка. Це на сьогодні — найболючіше питання в селі. На сьогоднішній день понад 400 діток села мають потребу у відвідуванні дитячого дошкільного навчального закладу, і у зв'язку з його відсутністю дітей батьки возять в інші дитячі садки, а більшість залишаються вдома.

— Я пам'ятаю Вам обіцяли неодноразово з фінансуванням його будівництва, а що ж таки тут стало на перепоні?

— Вартість будівництва, в цінах 2011 року, складала 27 млн. грн. Звичайно, в сільському бюджеті таких коштів не було і не має. Аналогічно і з районним бюджетом, там теж таку суму нам не могли б виділити. Інша справа — обласний та державний бюджети, але всі обіцянки протягом цих років так і не були, на жаль, виконані. Найреальніше, можливо, було розраховувати на будівництво у 2012 році, але і тоді цього не сталось.

— Як Ви відноситесь до того, що сьогодні відбувається в Межигір'ї?

— Межигір'я повинно знаходитись під контролем спеціалізованої державної установи. Яка забезпечувала б життєдіяльність території та споруд за рахунок продажу білетів за вхід, з чого сплачувались би податки до держави та сільського бюджету, у разі потреби залучались бюджетні кошти. А так сьогодні там сидить група людей, які отримують кошти, що звичайно не обліковуються належним чином, разом з тим ростуть борги за споживання електроенергії, на сьогодні вони перевалили за 7 млн.грн. і незрозуміло чому Київобленерго їх не відключає, до речі газ вже відключили за борги. Межигір'я — це великий бізнес, кошти якого повністю знаходяться в тіні. Одним словом, за що боролись на те і на поролись. І, знову ж таки, я не повірю, що за цим ніхто з високопосадовців не стоїть.

— Попереду літо, що у Вас з пляжами?

— В урочищі «Княже» ми надали дозвіл на цей літній сезон місцевому підприємцю, який взяв на себе зобов'язання доглядати за територією пляжу, створити всі необхідні умови для відпочиваючих. Це — і надання в оренду шезлонгів, парасольок. Буде тут продаж прохолодних напоїв. Забезпечить присутність охорони та рятувального пункту.

— Скільки коштуватиме вхід на пляж?

— Вхід буде безкоштовним. Платити доведеться лише за сервіс. До речі, урочище «Княже» — одне з найкрасивіших місць нашого села, і нам приємно що ми його зберегли. Де ви знайдете в радіусі 15-30 км від Києва хоча б 5 га біля водосховища? А ми зберегли понад 20 га території, до якої сьогодні мають доступ всі бажаючі. Ми з депутатським корпусом не піддались на різні вмовлянням та вирішили, що ця територія повинна залишитись рекреаційною зоною в селі з вільним до неї доступом. І в перспективі тут, гадаю, буде парк. А пляж буде центром відпочинку в купальний сезон.

— Як Ви оцінюєте сьогоднішню ситуацію в країні і стан справ з корупцією?

— Протягом останнього року змін, які обіцяла влада, я не бачу. Рівень життя простого українця впав щонайменше вдвічі. Звичайно, у влади є цьому об'єктивне виправдання — війна. Разом з тим, рівень корупції не зменшився, а, здається, навіть збільшився. Імітація боротьби є, особливо в кількості відкритих правоохоронцями гучних справ з розкрадання бюджетних коштів і тому подібне, але, в першу чергу, потрібно не відловлювати корупціонерів та інших порушників закону, адже на їхні місця прийдуть інші, потрібно змінювати саму систему, що унеможливить корупційні діяння, а цей процес поки що стоїть на місці.

— А чому ж так?

— Якщо цього не відбувається, то це означає що комусь це вигідно. Хотілося б вірити, що я помиляюся.

— Насамкінець, що Ви побажаєте читачам нашої газети?

— З Вашою газетою я знайомий давно. І можу сказати, що дуже добре, що в нашому районі є така газета, яка є незалежною і в більшій мірі справедливою в своїй позиції стосовно тієї чи іншої справи. З тверезою оцінкою того, що відбувається в нашому районі, мабуть тому сьогодні Ваш тираж вже аж 20 тисяч, а ще нещодавно був в рази меншим. Я бажаю всім читачам здоров'я, терпіння та віри в завтрашній день».

НАШІ ЗАПИТАННЯ

«1. В №7(250) від 6 березня ц.р. ми надрукували листа однієї з мешканок вашого села, в якому вона ставить кілька запитань. По-перше, щодо стоків, які ви пообіцяли прочистити ще в 2012 р., по-друге щодо дитсадка, по-третє (цитую), «де місцеві чиновники ховають гроші від іногородніх поховань (мінімум 7000 грн. за місце на Н. Петрівському кладовищі), де гроші від податків місцевих підприємців, по чиїх карманах вони осідають; по-четверте, за які гроші у вас (цитую) «з'явилося новеньке авто, земельні участки, нова хата, квартира у «Смарагдовому містечку», нарешті (цитую), «чому нашим героям, які прийшли із АТО, 25 чоловік, ще в серпні місяці, так до сих пір не надали ні жодної земельної ділянки, які так обіцяв президент Порошенко?».

2. Я не зовсім розумію Ваш оптимізм щодо необхідності об'єднання будь-яких сіл з м. Вишгород взагалі і Хотянівки, Новосілок та Лебедівки зокрема. Всі села навколо Вишгорода — в принципі самодостатні в силу наближеності до столиці. Вони мають величезний ресурс — землю, яка немало коштує. Я бачу мету, з якою приймався Закон України «Про добровільне обєднання територіальних громад» зовсім в іншому: об'єднанні між собою малих і віддалених, безперспективних сіл. Щодо Вишгорода, то якби, навіть, тут був самий чесний мер в Україні, і то я не розумію навіщо до нього щось приєднувати. Звичайно, В. Решетняк хотів би приєднати найближчі села, та ще й лівобережні. Для того, щоб розпродати їхню землю...».

ВІДПОВІДЬ Р. СТАРЕНЬКОГО

«По-перше землі вільної в сіл, що Ви назвали (Хотянівка, Осещина, Новосілки та Лебедівка) вже немає, як в межах так і за межами. Вона давно вже має своїх власників.

Метою Об'єднання є передача місцевим радам адміністративних функцій, освіти, медицини, можливість створення муніципальної міліції, пожежної служби і т.д., що призведе до збільшення адмінапарату до 35-50 чоловік. Утримання, кожною окремо взятою з вищеназваних сільських рад, апарату навіть з 30 чоловік буде не раціонально (навіть при тому що медицину і освіту фінансуватиме держава), навіть якщо надати всі фінансові блага, що держава надає об'єднаним територіальним громадам, це перш за все 60% податку з доходів фізичних осіб (це орієнтовно збільшує бюджет в 1,5 рази). Є різниця фінансувати з бюджету сільської ради населення якої складає 700 людей апарат в 30 чоловік і, наприклад, таку ж кількість апарату коли об'єднаються три села (відповідно з трьома бюджетами) з загальною кількістю населення вже хай 3000 людей. А у випадку з Вишгородом їм потрібно об'єднатись хоч з кимось для того, що б відбувся просто формальний факт утворення об'єднаної територіальної громади, адже це суттєво збільшить бюджет Вишгорода, від цього виграє і той, з ким місто об'єднається. Тому вважаю місту необхідно домовлятись хоча б з Хотянівською сільською радою, обіцяючи їм в майбутньому певні блага».

В. Борзовець

Від редакції

Ми не згодні з оцінкою Р. Стареньким «реформи самоврядування». На наш погляд, це — псевдорефрма. Її імітація. Тому, що примітивним «об'єднанням-роз'єднанням» територіальних громад самоврядування не реформуєш. Головна його проблема — відсутність важелів впливу громад на рішення, які приймаються корумпованими депутатами та сільськими (міськими) головами. Однак, замість того, щоб дати людям більше прав, із ст. 6 Закону України «Про місцеве самоврядування...», навпаки, вилучили норму про місцевий референдум...

Прием рекламы и частных объявлений по тел. 25-234, 098-675-34-74

Корупція на марші

За щоденними зведеннями із зони АТО, обговоренням нових непід'йомних тарифів для населення, депутатськими розслідуваннями фактів корупції в уряді, спробами розброєння добровольчих батальйонів та іншими проблемами, які в першу чергу хвилюють українців, якось кволо і малопомітно обговорюється в ЗМІ реформа місцевого самоврядування. Без якої, однак, на думку очільників держави, просто неможливо провести восени місцеві вибори. Іншими словами, для суспільства особливо важливими є одні проблеми, для керівництва держави — зовсім інші. І — ніякого перетину...

Однак, справа в тому, що можливості у суспільства і у очільників держави зовсім різні. Таким чином, поки суспільство витрачає ріки чорнила і рве горлянки, обговорюючи умови миру на сході, відсутність реформ у всіх сферах життя та корупцію в уряді, воно може, принаймні, одну реформу, якось так, цілком несподівано, отримати. Реформу, яка, не лише не полегшить, а, навпаки, ще більше може ускладнити йому життя...

ВАЖЛИВІШОЇ СПРАВИ НЕ ІСНУЄ?

Ні, згодьтеся, шановні читачі, якось дуже дивно все це виглядає. Жодного разу я особисто не чув, щоб десь виступив, наприклад, А. Яценюк і як відрізав: якщо не реформуємо суди протягом трьох (чотирьох, п'яти, десяти) місяців, то нам як державі — повний гаплик! Або щоб В. Гройсман гримнув на депутатів, вдаривши кулаком по трибуні: альо, народні обранці, в нас є два тижні, щоб розібратися в тому корупціонер Яценюк чи чесний хлопець! Інакше — кранти, саморозпускаємося! Або щоб П. Порошенко де-небудь привселюдно рвонув, як то кажуть, сорочку на грудях: людонькі, дорогенькі, каюся! І за Махніцького, і за Ярему, і за Гелетея! Ще раз так «попаду» — і пишу заяву на звільнення! Бо — пропадемо з такою кадровою політикою!

Так ні — судді всі на місцях, міністри продовжують красти, недолугих високопосадовців замість того, щоб, хоча б, притягнути за злочинну бездіяльність, нагороджують орденами, дякують за роботу і відпускають на всі чотири сторони...

Зате, коли мова заходить про реформу місцевого самоврядування, тільки й чути: треба, хлопці, обов'язкого треба! До осені! Бо — не виживемо...

Причому, коли уважно вчитаєшся в щойно (5 лютого 2015 р.) підписаний П. Порошенком Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», починаєш розуміти, що, таки, об'єднають. Навіть, без згоди тих, кого збираються об'єднати. Бо який, згідно ст. 6 цього Закону, механізм об'єднання? Міський голова, наприклад, м. Вишгорода, після надання згоди сесії міськради на об'єднання (думаю, ніхто не сумнівається, що надасть?), наприклад, з Новосілками, надсилає свою пропозицію Новосілківському сільському голові М. Стукачу. Той «забезпечує вивчення пропозиції щодо добровільного об'єднання територіальних громад та її громадське обговорення» (30 днів). Сесія сільради дає (не дає) згоду і делегує представника до робочої групи.

В. Решетняк приймає рішення і інформує обладу. Спільна робоча група готує проекти відповідних рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад. Все. Вважай, громади об'єдналися.

Отже, що, згідно цього Закону, враховуючи реалії сьогоднішнього дня («промерська» більшість в міськраді та більшість сільського голови в сільраді), потрібно для того, щоб між собою об'єдналися громади м. Вишгорода та села Новосілки? Щоб між собою домовилися лише дві людини: В. Решетняк і М. Стукач. Все інше, як кажуть росіяни, «дело техники».

Що від цього об'єднання отримають жителі сіл, я так і не зрозумів. Що з нього отримає держава — теж.

Зате добре розумію, що після цього станеться із землями та лісами, які знаходяться на території Новосілківської сільради, якими почне розпоряджатися в. Решетняк і К°... А зрозумівши — зацікавився що ж це Закон, хто його придумав і для чого...

ЗВІДКИ НОГИ РОСТУТЬ

Покопавшись в Інтернеті, точніше — на сайті ВР України, з'ясував, що ініціатором законопроекту (Проекту Закону про добровільне об'єднання територіальних громад є «Яценюк Арсеній Петрович Кабінет Міністрів України». Готувало проект цього Закону Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства. 11 червня 2014 р. він був ухвалений на засіданні Кабміну, вже 13.06.2014 р. проект був поданий до ВР України.

«Якщо ми хочемо, щоб територіальні громади були здатні вирішувати питання місцевого рівня, — заявив тоді очільник цього міністерства В. Гройсман одному з телеканалів, — *то повинні звернути увагу на те, що дуже велика їх кількість є нечисленними територіальними громадами, у багатьох немає виконавчих органів рад, відсутні бюджетні установи. Чи мають такі громади шанс на розвиток? Щоб отримати такий шанс, необхідно «наростити м'язи», укрупнитися, об'єднавши зусилля і ресурси, і спільно вирішувати питання місцевого значення», — зазначив керівник відомства Володимир Гройсман.*

Об'єднання Хотянівської, Новосілківської громадою буде означати віддачу на відкуп ресурсів цих громад, включаючи земельні.

Він додав, що дещо раніше Уряд направив до Верховної Ради України ще один законопроект «Про співробітництво територіальних громад», прийняття якого дозволить громадам укладати угоди між собою, створювати спільний орган управління і вирішувати ті чи інші питання».

Можливо, В. Гройсман, чи то ініціюючи розробку цього Закону, чи то виконуючи доручення А. Яценюка, дійсно думав про те, як полегшити життя маленьких сільських громад, які не мали і не мають можливості розвиватися. Не знаю. Однак, я здогадуюся про що думав тодішній заступник В. Гройсмана Д. Ісаєнко, який за допомогою В. Решетняка і К° на той час вже забудував половину Вишгорода на, фактично, вкрадених у міста землях. Він думав про те, як, на підставі цього Закону разом з В. Решетняком почне «освоювати» землю, яка знаходиться в межах найближчих до Вишгорода сільських рад. Вам не віриться, що можна розробити цілий Закон України заради одного району? Тоді згадайте Постанову Кабміну №5 від 14 січня 2015 р. «Про утворення територіальних органів Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру», якою в місті районного значення Вишгороді, — єдиному в Україні, — створювалося управління Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру (№4(247) нашої газети від 13.02.2015 р.). Пам'ятаєте другий абзац цієї Постанови:

«Реорганізувати територіальні органи Державного агентства земельних ресурсів шляхом їх приєднання до відповідних територіальних органів Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру за переліком згідно з додатком 2 та шляхом поділу у Київській області управління Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру у Вишгородському районі з утворенням управління Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру у Вишгородському районі та управління Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру у м. Вишгороді»?

Однак, не Д. Ісаєнко, а саме В. Гройсман підписав пояснювальну записки до Проекту Закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 13.06.14 р., де було зазначено, що при «добровільному» об'єднанні громад можна обійтися й без референдуму. Що не дуже координується із ст. 6 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». В результаті із ст. 6 згаданого Закону зникли частини 4-5:

«***4. Вихід із складу сільської громади здійснюється за рішенням референдуму відповідної територіальної громади.***

5. У містах з районним поділом територіальні громади районів у містах діють як суб'єкти права власності».

Іншими словами, замість того, щоб після Революції гідності надати більше повноважень місцевим громадам, В. Гройсман з А. Яценюком вирішили позбавити їх вже існуючих. Повністю довірившись місцевим радам. Неначе й не чули ніколи про мерів та сільських голів, які після виборів одразу забувають про інтереси виборців і починають невтомно працювати виключно на власну кишеню...

Однак, Кабмін на чолі з А. Яценюком — Кабміном, В. Гройсман — В. Гройсманом, але не вони приймають закони. Їх приймає ВР України. Заключення по цьому законопроекту давали два комітети ВР України — з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування та з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Перший тоді (7 скликання) очолював регіонал Давид Жванія, другий — «ударівець» Віктор Чумак.

Але приймали цей Закон вже депутати 8-го скликання. Головою Комітету з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування зараз є «бютівець» С. Власенко, Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією очолює Є. Соболєв. Ні перший, ні другий не побачи-

З пояснювальної записки до Проекту Закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад від 13.06.14 р.

«...Оскільки за змістом відповідних положень Конституції та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» система органів місцевого самоврядування (а отже, й система територіальних громад, які їх утворюють) нерозривно пов'язується із системою адміністративно-територіального устрою, що визначена в частині першій статті 133 Конституції України, то цілком очевидним є те, що добровільне об'єднання чи роз'єднання територіальних громад за рішенням місцевих референдумів завжди повинно супроводжуватися створенням відповідних адміністративно-територіальних одиниць, у межах яких і має здійснюватися місцеве самоврядування.

Такий підхід відображено у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні», згідно з яким «територіальна громада – це жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або ж добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр» (стаття 1).

Це означає, що територіальні громади не можуть довільно об'єднуватися в одну територіальну громаду чи виходити з її складу виключно за рішенням місцевих референдумів, як це передбачено у статті цього ж Закону, оскільки під час вирішення питань адміністративно-територіального устрою діють зовсім інші закономірності та правила. А тому об'єднання чи роз'єднання територіальних громад повинно здійснюватися на іншій концептуальні основі, аніж та, що передбачена у статті 6 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні...».

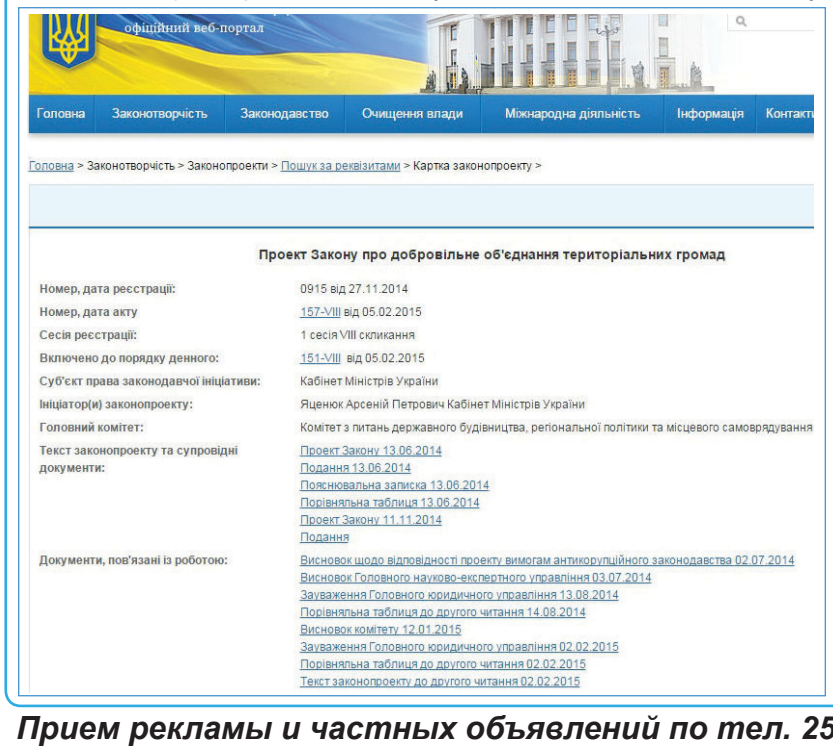

Ст. 6 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» до приняття ЗУ «Про добровільне об'єднання територіальних громад» (зліва) і після його прийняття (справа)

Стаття 6. Територіальні громади

1. Первинним суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій і повноважень є територіальна громада села, селища, міста.

2. Територіальні громади сусідніх сіл можуть об'єднуватися в одну територіальну громаду, створювати єдині органи місцевого самоврядування та обирати єдиного сільського голову.

3. Добровільне об'єднання територіальних громад відбувається за рішенням місцевих референдумів відповідних територіальних громад сіл. Таке рішення є наданням згоди на створення спільних органів місцевого самоврядування, формування спільного бюджету, об'єднання комунального майна.

4. Вихід із складу сільської громади здійснюється за рішенням референдуму відповідної територіальної громади.

5. У містах з районним поділом територіальні громади районів у містах діють як суб'єкти права власності.

Стаття 6. Територіальні громади

1. Первинним суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій і повноважень є територіальна громада села, селища, міста.

2. Територіальні громади в порядку, встановленому законом, можуть об'єднуватися в одну сільську, селищну, міську територіальну громаду, утворювати єдині органи місцевого самоврядування та обирати відповідно сільського, селищного, міського голову.

3. Територіальні громади села, селища, міста, що добровільно об'єдналися в одну територіальну громаду, можуть вийти із складу об'єднаної територіальної громади в порядку, визначеному законом.

{Стаття 6 в редакції Закону № 157-VIII від 05.02.2015}

Прием рекламы и частных объявлений по тел. 25-234, 098-675-34-74

ли в цьому Законі нічого ні дискримінаційного, ні корупційного. А проголосувала за нього депутатська більшість...

Я часто чую, що головна наша проблема — не в законах. Закони, мовляв, у нас кращі, ніж в Європі, просто вони погано виконуються. Ні, справа, звичайно, не завжди в законі. Навіть недолугі закони, в принципі, при практичному втіленні можна використати на користь суспільству. І, навпаки, найкращий закон можна використати для того, щоб завдати цьому суспільству шкоду, а собі напхати кишені.

Однак, коли я читав підготовчі матеріали до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», а потім сам Закон, в мене склалося враження, що наші депутати живуть не серед нас, а в якомусь іншому вимірі або умисно працюють проти власних виборців.

Як би там не було, одразу після прийняття Закону 5 лютого 2015 р. представники місцевого самоврядування по всій країні оживилися. Сподіваючись на «покращення», яке кожен, як відомо, розуміє по-своєму...

ЯК «ПУДРЯТЬСЯ МІЗКИ» І СТВОРЮЄТЬСЯ ВИДИМІСТЬ ОБ'ЄКТИВНОСТІ

У якості короткого ліричного відступу.

Наші чиновники, які, замисливши ту чи іншу оборудку, що має вчергове покращити їх матеріальне становище, ще вчора могли собі дозволити негайно приступити до її втілення в життя.

Сьогодні, після Майдану, вони мають йти трохи іншим шляхом. По-перше, приступаючи до такої оборудки, вони обов'язково повинні засукати рукави вже не просто сорочки, а вишиванки. По-друге, при цьому вони мають кілька разів привселюдно поклястися на вірність ідеалам Майдану. По-третє, вони повинні обов'язково порадитися «з народом» і отримати від нього «добро» на свою оборудку. Бо народ же повинен сприймати чергове пограбування як дії, направлені виключно на його ж благо. Інакше не можна.

Найважче, звичайно, досягти останнього. Без допомоги ЗМІ в цій справі просто не обійтись. Слава Богу, що ні Президент, ні народні депутати до цього часу не додумались (чи не захотіли) позбавити наших державних і муніципальних пройдисвітів кишенькових ЗМІ, які утримуються за рахунок громад виключно для того, щоб дурити і зомбувати ті ж громади, щедро вішаючи виборцям локшину на вуха...

Отже, 5 березня 2015 року Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» набув чинності. Не пройшло й місяця, як в №15(1015) від 11 квітня 2015 р. газети «Вишгород», на другій сторінці з'явилася рубрика «Громадське обговорення». Вся сторінка під назвою «децентралізація і адмінреформа» була присвячена роз'ясненню народу необхідності і корисності запропонованих згаданим законом змін. Дуже красномовним виявився вже сам заголовок сторінки «Село і місто — разом і на рівних» (нагадаємо, що головна задекларована мета закону — не об'єднати село і місто, а об'єднати громади малих і безперспективних сіл).

Однак, керівництво таких міст, як Вишгород ця «тема» не хвилює. А от приєднати до себе землі найближчих сіл — зовсім інша справа... Втім, про рівень цього «дослідження» свідчить вже підзаголовок, в якому його автори не спромоглися, навіть, правильно назвати Закон України, який «досліджують»: «Про добровільні об'єднання громад» (правильно «Про добровільне об'єднання територіальних громад»). Зате, не шкодуючи яскравих фарб та малозрозумілих термінів, розписали яке щасливе, комфортне та сите життя чекає селян, які стрімголов кинуться під крило В. Решетняка і К°.

Лише послухайте:

«А тепер конкретніше про те, для чого потрібна децентралізація (див. блок 1)

Важливо, що розподіл повноважень органів місцевого самоврядування відбуватиметься згідно з принципом субсидіарності (він став частиною Прав Європейського союзу як один з основних механізмів стримування централізації). А це означає, що завдання вирішуватимуться на тому рівні, де це найбільш можливо, найбільш наближено до людей і де найбільш ефективно... (Зрозуміло? — авт.)

А тепер конкретніше про те, для чого потрібна децентралізація.

— По-перше, щоб жителі громад отримували послуги: соціальні (субсидії, соцдопомогу, допомогу по безробіттю, інші), адміністративні (доступ до реєстрів прав власності, видачу та заміну паспортів, інші) та комунальні наближено до місця проживання.

— По-друге, щоб громади змогли отримати у своє розпорядження основний ресурс місцевого самоврядування:

— землю, права на встановлення місцевих податків і зборів, достатніх для виконання власних повноважень та стимулювання економічного розвитку в громадах з метою створення нових робочих місць.

— По-третє, щоб можна було об'єднати фінансові, майнові та інтелектуальні ресурси консолідованої громади для покращення якості освітніх, медичних та інших послуг і утримання місцевої інфраструктури (доріг, громадського транспорту, систем тепло-, водопостачання тощо).

— По-четверте, аби позбавитися зазіхання Росії на створення нової російськомовної імперії за участі України.

Адже децентралізовану країну не можна інтегрувати в тоталітарну систему та складно її федералізувати (свого часу навіть імператор Наполеон не зміг інтегрувати децентралізовану Швейцарію у нову французьку імперію).

— По-п'яте, щоб отримати міжнародну фінансову допомогу та врятувати Україну як державу. Україна лише в 2015 році потребує 15 млрд доларів (300 млрд грн), щоб збалансувати бюджет держави (саме на таку суму податкові доходи не покривають сьогоднішні мінімальні видатки)». (М. Решетнікова).

Читав і згадував незабутнього пройдисвіта О. Бендера на засіданні любителів шахмат в Васюках, красномовство якого прямо залежало від почуття голоду, і який, кінець-кінцем, пообіцяв васюківцям, що їх містечко скоро стане столицею не лише Росії, а й усього світу, а там, дивись, і всієї галактики...

Особливо сподобався пасаж М. Решетнікової щодо «основного ресурсу місцевого самоврядування — землю», яку мешканці Хотянівки, Новосілок і Лебедівки, начебто, отримають після об'єднання з містом.

Читав і дивувався, запитуючи себе: а чи, взагалі, існує межа цинізму, брехливості, безсоромності і нахабства у наших місцевих керівників? І, якщо існує, то де вона, ця межа?

Не буду більше втомлювати вас, шановні читачі, іншими цитатами наших доморощених і смішних «дослідників» із Вишгородської міської ради. Зауважу лише, що на і третя, і четверта сторінки цього ж номеру були присвячені цій же темі. На другій М. Правобережний «історично-географічно-демографічно» і, навіть, «релігійно» «обгрунтував» необхідність приєднати до Вишгорода саме Хотянівку, Новосілки та Лебедівку, а на третій М. Ростовцев «підкріпив» ці висновки розповіддю про щасливе життя польських громадян в 115-ти гмінах і 18-ти повітах Сілезького воєводства.

В №17(1017) від 25 квітня М. Решетнікова розродилася новими роздумами, вже на першій сторінці. Роздуми були на тему: що краще приєднати до Вишгорода — Нові Петрівці, Старі Петрівці та Лютіж; Хотянівку (з Осещиною), Новосілки та Лебедівку; весь лівий берег аж до с. Сувид, чи взагалі нічого.

В першотравневому номері до масованої атаки на селянські мізки приєднався ще один заступник В. Решетняка — О. Рачинський.

Нарешті, в останньому номері крапку в дискусії поставив такий собі Олексій Журибеда, який, покартавши «низи» за те, що не бажають реформуватися (от, виявляється, хто винуватий в тому, що погано живемо!), захоплено констатував, що «нарешті, здається, дійшло». І тут же сам дійшов геніального висновку, що *«...якщо і на міському рівні впровадити функційне правління, то можна буде ставити питання про функційне підпорядкування сільських громад міському керівництву. В такому разі місто буде зацікавлене в розвитку села, бо матиме від того прямий вигоду від фірмової торгівлі в райцентрі та нестиме певну відповідальність за стан справ в об'єднаних громадах».*

А на п'ятій сторінці цього ж номера з'явилися три розпорядження Вишгородського міського голови В. Решетняка щодо об'єднання Вишгорода з Хотянівкою, Новосілками та Лебедівкою, а, також, про скликання сесії по цьому питанню (див. стор.1).

ВИСНОВКИ

На мій погляд, Закон, про який йдеться, писали ідеалісти в найгіршому розумінні цього слова.

Якщо допустити, що всі депутати та сільські (міські) голови в нас захищають інтереси виборців, то, звичайно, й до Вишгорода можна приєднатися. Тільки, от — навіщо? Який в цьому сенс? Ніякого.

Інша справа — Сувид, Боденьки, Жукин, Воропаїв приєднати до Пірново. Або Дудки з Абраміївкою і Савенками — до Катюжанки. Або Любидву з Рихтою та Вахівкою — до Любимівки. Ну, і т. ін. Однак, це — тема зовсім іншої публікації.

Що стосується м. Вишгород, то В. Решетняку і К°, на мій погляд, не варто метушитися. «Слонику не светит», як казала юна героїня худ. фільму «Зимняя вишня». Дуже вже широкий розголос у районі, та й за його межами, набули своєрідні звички та методи «господарництва» цієї «теплої» компанії, в результаті яких розбазарено сотні гектарів «золотої» вишгородської землі, побудовано тисячі кв. метрів комерційного житла і — жодного дитсадка. Чи школи. А навантаження на лікарню? На поліклініку? На мережі?

Таке ж «покращення» чекає на будь-яку громаду, яка повірить обіцянкам вишгородських чиновників.

В. Борзовець

та Лебедівської громад з Вишгородською В. Решетняку і К° всіх матеріальних Допустити цього не можна ні в якому разі!

Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»

Стаття 6. Порядок підготовки проектів рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад

1. Сільський, селищний, міський голова після прийняття відповідною радою рішення про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад надсилає пропозицію про таке об'єднання сільському, селищному, міському голові суміжної... громади.

2. Сільський, селищний, міський голова суміжної територіальної громади забезпечує вивчення пропозиції щодо добровільного об'єднання територіальних громад та її громадське обговорення, яке проводиться протягом 30 днів з дня надходження такої пропозиції. Після завершення громадського обговорення пропозиція подається до відповідної ради на наступну сесію для прийняття рішення про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад та делегування представника (представників) до спільної робочої групи або про відмову в наданні згоди.

3. У разі прийняття рішення про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад сільський, селищний, міський голова, який ініціював об'єднання, приймає рішення про утворення спільної робочої групи з підготовки проектів рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад та інформує про це...відповідні обласну раду, обласну державну адміністрацію.

Спільна робоча група формується з однакової кількості представників від кожної територіальної громади, що об'єднується.

Утворення спільної робочої групи є початком процедури добровільного об'єднання територіальних громад.

4. Спільна робоча група готує проекти відповідних рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад.

2 | 11 квітня 2015 року | Децентралізація і адмінреформа | Вишгород

Громадське обговорення

Село і місто — разом і на рівних

5 березня 2015 року набув чинності Закон України «Про добровільні об'єднання громад». Цей документ відкриває шлях до децентралізації влади, а значить — до структурних змін в управлінні державою. Чому децентралізація така важлива для України?

Марія РЕШЕТНІКОВА, секретар Вишгородської міськради VI скликання

Сьогодні ми маємо в державі повну залежність територій від центру, розбалансовану систему місцевого самоврядування, слабкі громади, деградацію сільської місцевості, неефективне витрачання ресурсів, неможливість повністю розмежувати повноваження.

Переважна більшість громад України, МАЮЧИ ПРАВО вирішувати питання місцевого значення, неспроможна це робити через брак власних коштів, недостатність кваліфікованих кадрів, відсутність необхідної інфраструктури.

Враховуючи європейський та наш історичний досвід, реформа місцевого самоврядування передбачає об'єднати (укрупнити) територіальні громади.

Зараз в Україні — понад 12 000 громад, після проведення реформи орієнтовно їх буде 750.

Прийнятий Закон України «Про об'єднання громад» дає старт цим процесам.

Об'єднання громад як ключовий елемент реформи має бути здійснено до чергових місцевих виборів, що відбудуться в жовтні 2015 року. Нові ради, обрані вже в консолідованих громадах, отримають нові повноваження та суттєві ресурси.

Укрупнення територій громад не може бути довільним, воно має свої логічні межі. Відстань від центру громади до її найвіддаленішого населеного пункту має бути такою, щоби в екстрених випадках її не довше, ніж за 30 хвилин, могли подолати пожежна команда, *швидка допомога*, поліцейський патруль.

А тепер конкретніше про те, для чого потрібна децентралізація (див. блок 1)

Важливо, що розподіл повноважень органів місцевого самоврядування відбуватиметься згідно з принципом субсидіарності (*він став частиною Прав Європейського союзу як один з основних механізмів стримування централізації*). **А це означає, що завдання вирішуватимуться на тому рівні, де це найбільш можливо, найбільш наближено до людей і де найбільш ефективно.**

Ось як можуть змінитися повноваження місцевого самоврядування та державних органів в громадах. (див. блок 2)

Зміниться і система доходів об'єднаних відповідно до закону та перспективного плану громад. (див. блок 3)

Основним принципом формування нових громад буде їх формування на базі центрів економічної активності. Таких центрів у нашому районі декілька і безперечним лідером серед них в силу багатьох обставин є м. Вишгород.

Усвідомлюючи свою роль і відповідальність в цих процесах, громада міста готова до моделювання можливих конфігурацій об'єднання громад.

Міський голова В. Решетняк вийшов з попередньою пропозицією щодо об'єднання деяких суміжних з містом сільських громад. Просимо долучатися до громадського обговорення.

А тепер конкретніше про те, для чого потрібна децентралізація

1 — По-перше, щоб жителі громад отримували послуги: соціальні (*субсидії, соцдопомогу, допомогу по безробіттю, інші*), адміністративні (*доступ до реєстрів прав власності, видачу та заміну паспортів, інші*) та послуг і утримання місцевої інфраструктури (доріг, громадського транспорту, систем тепло-, водопостачання тощо).

4 — По-четверте, аби позбавитися зазіхання Росії на створення нової росій-

Ось як можуть змінитися повноваження місцевого самоврядування та державних органів у громадах

Розподіл повноважень згідно з принципом субсидіарності.

ОРГАНИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ отримають необхідні кадрові та фінансові ресурси і інфраструктурний потенціал для належного виконання повноважень, власних та делегованих, що у свою чергу дасть змогу:

ВЛАСНІ

— планувати розвиток громади та формувати бюджет
— економічно розвиватись, залучати інвестиції, розвивати підприємництва
— управляти земельними ресурсами, надавати дозволи на будівництво, приймати

Прием рекламы и частных объявлений по тел. 25-234, 098-675-34-74

Сьогодні — Міжнародний день сім'ї

Дітей багато не буває...

Саме так можна охарактеризувати життєвий принцип дуже великої і напрочуд дружної родини Бородуліних, які мешкають в Іванкові. Микола та Наталія мають власних (точніше, як вони кажуть, біологічних) шістьох дітей, плюс ще виховують сімох. Микола Бородулін охоче розповів як живе його родина, спочатку познайомивши з усіма членами сім'ї.

Директор, Професор та інші діти

— Зараз побачите всіх, — каже пан Микола, відкриваючи фотографії на комп'ютері. — Не всі діти у цей час вдома, тож з деякими будемо знайомитися заочно.

Почнемо. Найстарший 21-річний Андрій, потім — 17-річна Аня та 16-річна Діана — Бородуліни. Це — 16-річна Катя Терепель, Андрій Конончук, йому 14 років, на рік молодша Олександра Волочай та два її брати — 11-річний Богдан і 7-річний Назар. До речі, з них все і почалося. Далі маємо Ігоря Білохвоста — 12 років, погодки Марк Бородулін та Сашко Недашківський — їм по вісім. Юлі Бородуліній вже шість років. А наймолодший наш Захар Бородулін — йому аж три! Незважаючи на вік, за характером це — директор нашої сім'ї. Тож ми його так і звемо — Директором. Ой, а ще Марка називаємо Професором, бо дуже багато ставить питань. Причому таких, що на них складно одразу і відповісти.

У кожного своя історія

Микола з Наталією зізнаються, що наважилися на такий крок досить легко, однак, налагодження повноцінного сімейного життя потребує значних зусиль, особливо моральних. У самого господаря є свої причини, аби прагнути мати велику родину:

— Я родом із Казахстану. Зростав у багатодітній сім'ї, нас більше десяти дітей було. Але батьки були настільки заклопотані, що виховувався я в школі-інтернаті. Тож, ще у юному віці, вирішив, що скільки б дітей не мав, буду робити все, аби вони зростали у любові, піклуванні, мали увагу батьків. Це саме те, чого я, на жаль, не отримав… Так, один за одним, у нас народжувалися діти. Тому родина у нас була з самого початку велика.

Про те, щоб взяти на виховання інших дітей, подружжя не замислювалося, адже цілком були занурені у власні клопоти. Аж раптом кілька років тому, Микола, працюючи на будівництві для однієї благодійної організації, познайомився із дітьми родини Волочай — Олександрою, Богданом та Назаром. Батько дітей помер, мати зловживала алкоголем.

— Я з ними якось подружився, ми звикли один до одного і тут з'явилася думка, чи не забрати їх до себе? Спитав Наталку, а вона погодилася, — розповідає Микола. — Мовляв, зі своїми впоралися, тож ще з трьома зможемо. Чесно, я намагався «достукатися» до їхньої матері, щоб направити її на лікування, це ж все можливо. Але вона цим шансом не скористалася і її позбавили батьківських прав. Розумію, звучить дуже сумно, але таке життя. І я розпочав займатися оформленням документів. Але наші соцслужби вирішили збільшити наше щастя, додавши ще дітлахів. Так майже одразу до нас потрапив Ігор (у нього аналогічна ситуація з батьками, як у Волочай), Катерина, яку виховувала бабуся. Андрій Конончук — сирота, хоча є рідний дядько, але з певних причин йому опіки над хлопцем не дали. Трагічна історія у нашого Сашка Недашківського. Він значиться, як знайдена дитина. Так і було — його випадково знайшли ввечері на снігу люди, які проїжджали повз на автомобілі. Батьки невідомі. З ним найбільше довелося моїй дружині попрацювати, хлопець був дуже замкнутий. Але зараз результати є. Сашко вже добре читає по складах. Взагалі виховання майже повністю на плечах моєї дружини. Це велика праця і терпіння. Я вдячний їй за це.

Як знайшли свій дім

При оформленні дітей, як завжди, виникли складнощі. Але не із самими дітьми. Щоб забрати їх усіх, Бородуліним потрібно було відповідне житло. Голова родини шукав житло, шукав спонсорів, шукав всі можливості, щоб придбати відповідний дім. Йому пощастило. То був 2013 рік — рік перевиборів. До Іванкова почали приїжджати кандидати у депутати, вели прийоми, розповідали, чому потрібно голосувати саме за них, кожен щось обіцяв, вислуховував проблеми. Тож, користуючись нагодою, пан Микола почав ходити до кожного з кандидатів, з проханням допомогти швидше віднайти потрібне житло:

— Я ж не для себе просив. Але кожен кандидат мені відповідав, як у фільмі «12 стільців»: зранку гроші — вдень стільці, вдень гроші — ввечері стільці і т.д. Мені відповідали: «Давайте проголосуйте, а вже потім пошукаємо!». У мене до цих пір половина телефонної книжки забита їхніми номерами та номерами їх помічників!.. І от вкотре приїхав кандидат, ну і пішов я на прийом. Приніс заяву, в якій все виклав (я вже був підготовлений, знав, що і як робити) і просто сказав: «У мене бажання займатися дітьми». Той кандидат пробіг очима по заяві і відповів: «1 червня буде в тебе дім» (відбувалося це десь у середині весни). І, як кажуть одесити, і що ви собі думаєте?! Дійсно, 1 червня я отримав папери на будинок, у якому ми зараз і живемо. В'їхали ми трішки згодом, бо ремонт робили. Знаєте, це перша людина-чиновник високого рангу, в яку я повірив і вірю до сих пір. Це депутат нашого округу Ярослав Москаленко. Мені не соромно його, як зараз кажуть, піарити, бо людина просто зробила, без обіцянок і зайвих слів. Він приїхав і на урочисті входини з подарунками. Скажу так — я щасливий, що зустрів його на своєму шляху.

Зараз у планах господарів добудувати одну спальню, тому що дітлахам вже тіснувато, уроки робити за одним столом водночас не можуть. Назріла потреба їм роз'їхатися.

Один за всіх

У будинку чистота і порядок. Взуття акуратно стоїть у два рядки. На стінах фотографії з найкращих миттєвостей родини, а ще фотоколаж яскравого родинного кола, зробленого мамою з дітьми, розклад домашнього чергування та гуртків, що відвідують усі діти. На запитання, як вдається тримати весь побут у зразковому вигляді, батьки великої родини знизують плечима і кажуть єдине слово: «Дисципліна!».

— Всі дітлахи постійно чимось зайняті. Головне — тим, що їм подобається, — наголошує батько Микола. — Наприклад, Діана займається танцями, мріє бути хореографом, вже навіть пробує викладати. Аня більш філологічно-лінгвістичного складу. Катерина захоплюється фотографією та дизайном. Тож дівчатка пробуватимуть отримати й відповідну освіту.

Менші й підлітки займаються таким видом боротьби, як фріфайд. Це виховує не лише тіло, а й дух. У житті і те, і те згодиться. Навіть наймолодші долучаються до домашньої роботи. На нас із дружиною приготування їжі, всі інші домашні клопоти з нами ділять діти. Взагалі, девіз нашої родини — один за всіх. За ним і живемо. Найважчий час у сім'ї — це ранок. Деяка малеча не любить, наприклад, чистити зуби. Тож я стою у дверях і пильную якість виконання водних процедур. Потім сніданок, збори до садка чи школи. До речі, до школи ходять парами — старші ведуть молодших за руку. Це — і елемент виховання, і відповідальність, і зміцнення зв'язку між ними. Тому що сімейний зв'язок для наших дітей — особливе почуття. А так живемо як звичайна родина — полюбляємо разом проводити час, можемо пікнік у дворі влаштувати, сходити погуляти в парк, обов'язково всі разом відвідуємо виступи нашої Юлі на різних заходах. Головне — ми родина!

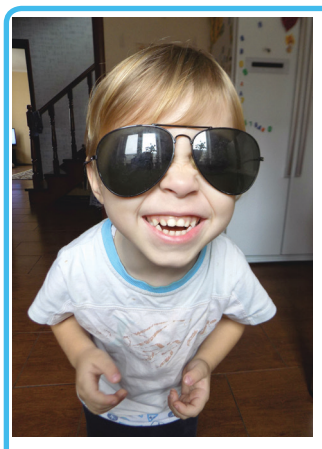

На фото: зліва зверху — трирічний Захар; поряд — Назар в свій день народження з подарунком; поряд — Юля з котеням; нижче зліва — Аня, Діана та Катя; поряд — Богдан та Ігор на атракціонах; внизу сім'я Бородуліних в повному складі.

Ольга Авраменко

Фото автора та із сімейного архіву Бородуліних

На самом деле
Свидетельство о регистрации: серия КВ №10608 от 14.11.2005 г., выдано Госкомитетом телевидения и радиовещания Украины
Учредитель: В. Борзовец

Издатель: ООО «Издательский дом «ВВВ».
Мнение редакции не всегда совпадает с мнением авторов публикаций.
Рукописи и фотоснимки не рецензируются и не возвращаются.
Ответственность за достоверность фактов, изложенных в публикации, несет автор, за содержание рекламы — рекламодатель.

Редакция переписывается с читателями только на страницах газеты.
Отпечатано в типографии: «Полипринт».
Тираж: 20000 экз.
Все права защищены
Адрес для переписки: **07300, г. Вышгород, а/я №46.**
Телефон для справок: 25-234, (098) 675-34-74

Наш р/с: 26007799995357 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 380838, код 33938472 г. Вышгород.
Редактор В. БОРЗОВЕЦ